

lidt skal være lokomotivet i det her samarbejde, kan vi være en anelse bekymrede for den meget store ulighed, der er i de økonomiske muligheder for efter- og videreuddannelse inden for det her område. Det kan skabe modvilje mod, utryghed ved og manglende vilje til at indgå i et perspektivrigt samarbejde.

I forlængelse af økonomien vil jeg godt sige generelt, at vi kan stille os en anelse tvivlende over for, at man kan gennemføre så stor en reform af det videregående uddannelsessystem uden at tilføre alt for mange ressourcer. Jeg ved, at Undervisningsministeriet har været meget optaget af den hollandske model. Mig bekendt, og jeg kan jo selvfølgelig blive korrigeret, puttede man en hel del penge i halen af reformen i Holland. Det kan være, at vi skulle overveje lidt af det samme i Danmark.

Vi kan heller ikke helt forstå, at man opererer med to forskellige overgangsperioder. Med hensyn til udlægningen af efteruddannelsen fra Danmarks Pædagogiske Universitet til centrene for videregående uddannelse opererer man med en 5-årig periode. På den anden side opererer man i den betingede CVU-model med 3 år som forsøgsperiode.

Vi kan være bekymrede for, at den her forskel kan vise sig at være uhensigtsmæssig ude i den virkelige verden, og vi ville sådan set måske være villige til at overveje, om man ikke skulle harmonisere på det her område og sige 5 år over hele linjen. Det kunne også være noget af det, der tog toppen af den kritik, der har været af den her modeldiskussion, for der har jo været en del kritik, diskussion og rumlen omkring modeldiskussionen, og med hensyn til den her modeldebat, som jo er central i hele det her, må vi sige, at vi er skeptiske over for den såkaldte IS-model. Vi kan være bange for, at den ikke er stærk nok til at løfte de samlede perspektiver på området, men på den anden side vil vi godt være med til at kigge på, om vi kan finde nogle andre muligheder end det, der lige er lagt op til i udgangspunktet.

Vi vil gerne sige, at kerne-CVU-modellen, som den foreligger på det pædagogiske område bredt set, tror vi kan løse nogle af de her problemer, men vi er villige til også at kigge lidt bredere end det, hvis det er det, der er nødvendigt for at sikre en fornuftig lov, som kan skabe glæde og tilfredshed ude i det uddannelsespolitiske land.

Det, vi er optaget af, når vi taler om modelerne, er en udviklingsorienteret balance mel-

lem en respekt for forskellighed på den ene side og på den anden side, at der er en vis styrke i samarbejdet, så man faktisk kan bære den her nye opgave, som vi fra politisk side ønsker. Derfor vil vi i forlængelse af det, jeg lige sagde, bruge en del ressourcer og tid på at analysere, hvordan det her kan hænge sammen, om vi kan finde på noget, der ser lidt anderledes ud, hvis det er det, der er nødvendigt. Det er vi sådan set åbne over for.

Så vil jeg godt sige om kerne-CVU-modellen, at en overvejelse kunne være, om det skal være en lidt mere generel model. Vi læser det, som om det er en model primært inden for pædagog- og lærerområdet. Vi kunne godt forestille os, at det blev en lidt mere generel model, som man måske også kunne bruge på de sundhedsfaglige uddannelser, hvis man har lyst til det. Og i forlængelse heraf tror vi i SF, at det ville være endnu en tillidsskabende handling, hvis man fremlagde et bud på en standardvedtægt relativt snart, så der blev mere klarhed over, hvad det præcis er i forhold til samarbejdet, kompetencerne inden for et CVU, der vil komme til at udspille sig.

Samlet set vil jeg sige her til sidst, at vi kan se mange gode intentioner i lovforslagene, som de foreligger, og vi er relativt positive. Der er nogle enkelte ting, vi på forskellig vis vil kigge på, og det gør vi så, men samlet set er vi relativt positive, men ikke ukritiske.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Hr. Thorstein Theilgaard nævnte, at vi skal sikre fornuftige relationer mellem CVU og DPU. Er SF tilhænger af, at man reserverer midler ude i CVU, som de skal bruge på DPU, eller vil SF også støtte Venstre i, at de udviklingsmidler må være på institutionernes betingelser, så de kan udvikle sig, f.eks. også i et samarbejde med udenlandske institutioner, og måske også videreudvikle de samarbejdsrelationer, de i dag har til universiteterne?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg kunne forstå, at hr. Thorstein Theilgaard var relativt positiv over for forslagene. Også jeg mener, der ligger nogle perspektiver i dem, men jeg er dybt bekymret på en lang række områder, f.eks. demokratiområdet.

Vil hr. Thorstein Theilgaard være med til at sikre, at de ansatte og de studerende får en